

ת"פ 43527/03/17 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות תל אביב נגד תאיסיר אבו אלקיעאן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 43527-03-17 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן

לפני כבוד השופט רועי פרי
המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות תביעות תל אביב
ע"י עו"ד רעות בן משה
נגד
הנאשם: תאיסיר אבו אלקיעאן
ע"י ב"כ עו"ד נאשף דרוויש

גזר דין

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל (**שתי עבירות**), נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10א(א) לפקודת התעבורה, נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי ונהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

2. הנאשם הודה בתיק המוביל (**ת"פ 43527-03-17**) במסגרת כתב האישום המתוקן, בהסעת תושב זר שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא ביטוח, בכך שביום 19.8.16, בשעת בוקר, נהג רכב מסוג סקודה בבני ברק והסיע תושב האזור, ששהה בישראל שלא כדין. רישיון הנהיגה של הנאשם פקע ביום 17.4.16, הנאשם לא חידשו, וללא ביטוח. כאן המקום לציין כי הגם שהתביעה ייחסה לנאשם עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, **שפקע מעל שנה**, לאור סד הזמנים המופיע בעבודות כתב האישום המתוקן, המדובר בפקיעה מתחת לשנה, וכך אתייחס לדברים.

האשם צירף את תיק בית המשפט השלום ברמלה (**ת"פ 30674-02-17**), והודה במסגרת כתב האישום המתוקן, בכך שנהג בזמן פסילה ביום 11.2.17, בשעת אחה"צ בכביש 6 לכיוון צפון, ברכב מסוג סקודה והסיע בתוך כך **4 תושבי האזור**, ללא אישורי שהייה כדין, בתמורה לסך של 450 ₪.

3. לא נקשר הסדר עונשי בין הצדדים והנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

כאן המקום לציין כי לאחר ישיבת הטיעונים לעונש, מבלי לקבוע מסמרות בדבר, ומבלי לטעת כל צפיה או הסתמכות בליבו של הנאשם, אשר לענישה הצפויה בתיק זה, נשלח הנאשם לקבלת חו"ד הממונה על עבודות השירות (ראו פרוטוקול מיום 28.10.19, עמ' 15). הנאשם לא טרח להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות.

4. **התובעת המלומדת**, עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, הפנתה לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם (ת/1, ת/2), למאסר המותנה בן 4 חודשים הקיים לחובתו (ת/3) ולפסילה המותנית בת הפעלה מתיק בית המשפט לתעבורה בבאר שבע (ת/4).

עמוד 1

התובעת הדגישה כי הנאשם במעשיו, יצר סיכון משמעותי לציבור, בעיקר לנוכח חזרתיות העבירות ומספר הנוסעים, זאת בעת שהמדינה נתונה תחת אירועי טרור המבוצעים על ידי שוהים בלתי חוקיים. כמו כן, התובעת המלומדת ציינה כי הנאשם בחר להתעלם במעשיו מצו של בית המשפט שניתן בעניינו והביע זלזול כלפי שלטון החוק וביטחון הציבור. בנוסף, עמדה על כך שנדרשת ענישה מחמירה לטיפול בתופעה הפסולה של עבירה לפי חוק הכניסה לישראל בהסעת שבחים וכי המחוקק הביע עמדתו בצורה ברורה בייחסו לעבירות מסוג דא, עת החמיר את הענישה בעבירות אלה, במסגרת התיקון משנת 2016 לחוק, ונתן כלים בדמות ענישה כלכלית משמעותית למיגור התופעה.

לאור הדברים והעובדה כי העבירות בוצעו בזמנים שונים ובהפרש של חצי שנה זה מזה, עתרה התובעת המלומדת לקביעת מתחם עונשי נפרד בגין כל אירוע. בתיק המוביל, עתרה התובעת למתחם עונשי שנע בין 4 חודשים ועד ל-12 חודשים ובתיק הצירוף, עתרה למתחם עונשי, שנע בין 8 חודשים ועד 24 חודשים, שכן מדובר בהסעת שב"ח בנסיבות מחמירות לצד נהיגה בזמן פסילה.

התביעה עתרה להשית על הנאשם עונש כולל של מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד הפעלת המאסר המותנה, לצד מאסר מותנה, חילוט סכום הכסף שהפקיד הנאשם בבית משפט השלום ברמלה לטובת שחרור רכבו, קנס ופסילת רישיון נהיגה לתקופה משמעותית.

5. **הסנגור המלומד**, עשה ככל שניתן לטובת מרשו תוך שלימד עליו סנגוריה רהוטה. הסנגור עמד על נסיבות ביצוע העבירות, וטען כי הנאשם לא הכניס את תושבי האזור לישראל, אלא הסיעם בתוך המדינה. טען כי המצב הבטחוני כיום רגוע במדינה, ובתוך כך עתר למתחם שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-7-8 חודשי מאסר בעבודות שירות.

הסנגור המלומד עמד על כך שלנאשם לא נפתחו תיקים חדשים מאז שחרורו האחרון לפני כ-3 שנים, דבר המעיד לדידו גם על הליך שיקומי מצדו, אף שלא מדובר בשיקום במובן הקלאסי. בנוסף, עמד על תקופת מעצרו הארוכה של הנאשם בשני תיקיו, כ-4 חודשי מעצר, העובדה כי היה עצור באיזוק אלקטרוני וכי לאחר מכן שהה בתנאים מגבילים. עוד עמד הסנגור המלומד על נסיבותיו האישיות של הנאשם ופירט כי מצוי כיום במקום אחר בחייו, כאשר אף השתלב במסגרת תעסוקתית. עוד טען הסנגור המלומד כי הנאשם שילם מחירים מוחשיים עת נעצר לתקופה ארוכה בת 4 חודשים, דבר שהיווה עבורו אלמנט עונשי מוחשי כהמלצת שירות המבחן. כמו כן, לדידו ניתן ללמוד מתוך תסקיר שירות המבחן כי הנאשם כן לקח אחריות על מעשיו. הסנגור המלומד עתר למקם את הנאשם ברף התחתון ואף לסטוט ממתחם העונש ההולם, דהיינו, להשית על הנאשם מאסר קצר בעבודות שירות, תוך הפעלת המאסר על תנאי בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים בדמות מאסר על תנאי וקנס מידתי. ההגנה התנגדה לחילוט הרכב, שכן זה שוחרר ועבר תאונה והוא במצב של "טוטאל לוסט" כך שממילא לא ניתן לחלטו. משכך, הסכים כי בית המשפט ייחלט חלק מהכסף שהופקד לשם שחרור הרכב בהתאם לשיקול דעתו. כמו כן, ביקש כי תימנה הפסילה ככל שבית המשפט יטילה מיום מעצרו של הנאשם באיזוק, 18.5.17.

6. **הנאשם בדברו האחרון** הביע צער וחרטה על מעשיו. ביקש ליתן לו הזדמנות אחרונה.

דין והכרעה

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון ליצירת יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

עמוד 2

על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הערך המוגן שבבסיס העבירה ומידת הפגיעה בו, ובמדיניות הענישה הנוהגת.

8. נסיבות ביצוע העבירה מושא התיק המוביל, מלמדות על הסעת שב"ח אחד, ללא אינדיקציה בטחונית עם זאת הנאשם מפרט בפני שירות המבחן כי עשה כן בעבור רווח כלכלי. הנאשם נהג ברכבו, ללא רישיון נהיגה בתוקף, פקע מתחת לשנה לאור העובדות וללא ביטוח.

אין ספק כי החומרה היתרה בעניינו של הנאשם, מצויה בתיק הצירוף מבית המשפט השלום ברמלה. כעבור מחצית השנה בלבד, נהג הנאשם ברכבו בזמן פסילה, תוך זלזול בהחלטה שיפוטית שנתן בעניינו בית המשפט לתעבורה בבאר שבע, ומסיע 4 שב"חים.

יש לזכור כי עפ"י תיקון 26 לחוק הכניסה לישראל משנת 2016, עסקינן בנסיבות מחמירות (מעל שלושה שב"חים) ומכאן עסקינן בעבירת פשע כשלצדה ענישה של 4 שנות מאסר בפועל, בנוסף הסייע הנאשם את השב"חים בתמורה לבצע כסף.

9. חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מרכזיים שעניינם שלום הציבור וביטחונו. עבירות בניגוד להוראותיו של חוק זה טומנות בחובן סיכון פוטנציאלי לביצוע מעשי טרור ופיגועים. מי שמסייע לשהים בלתי חוקיים בהסעה או העסקה, עלול לתרום גם אם בעקיפין, לטרור ולאלימות. בנוסף, מגן החוק על ערכים נוספים שהינם ריבונותה של מדינת ישראל והסדר החברתי שבהסדרת כניסתם ושהותם של זרים לתחומי המדינה. סדר זה הוא חיוני לביטחון הציבור וכן ליציבות חברתית וכלכלית - **ת"פ 481-09-16 מדינת ישראל נ' עומר בשיר (3.4.17)** והפסיקה הרבה המצוטטת שם.

10. הערכים המוגנים בעבירה של הסעת שב"ח בפרט, הם זכותה של המדינה לקבוע מי הבא בשעריה והקטנת הסיכון הביטחוני - ראו רע"פ 5861/11 **דניאל נ' מדינת ישראל (2011)**. בעניינו המדובר בפגיעה של ממש בערך החברתי.

11. חומרת עבירת הסעת השב"ח נלמדת מענישה שקבע לה המחוקק, שהנה מאסר בפועל הכפול מזה שנקבע בצד עבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית. תושבי המדינה המסיעים והמעסיקים תושבי חוץ, הם הדלק המניע את תופעת הכניסה הבלתי חוקית לישראל.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים, בעיקר בתיק הצירוף, גבוהה, כאשר הנאשם סיכן את בטחון הציבור בהסעת 4 שב"חים, והכל תמורת בצע כסף, תוך סיכון משתמשי הדרך וזלזול בהחלטות שיפוטיות. מדובר בפגיעה של ממש בערך החברתי.

הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, מבחינת פוטנציאלית הוא עצום.

12. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, עמדתי על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, בשים לב למדיניות הפסיקה הנוהגת, מצאתי לקבוע, כעתירת התביעה, שני אירועים, כאשר מעשיו של הנאשם בכל אישום מהווים אירוע נפרד, לאור השוני בכמות השב"חים, המועד השונה והעובדה שבאישום מושא תיק הצירוף נהג הנאשם בפסילת רישיון.

באשר לתיק המוביל (תיקנו) מצאתי לקבוע **מתחם עונשי הולם שנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית הכוללת רכיבים כספיים ופסילת**

רישיון נהיגה.

ראו בין היתר: רע"פ 8344/15 **עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל** (8.12.15); רע"פ 7726/13 **גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל** (8.1.14); עפ"ג (ב"ש) 58809-10-13 **עאווני אבו מחארב נ' מדינת ישראל** (1.1.14); ת"פ 481-09-16 **מדינת ישראל נ' בשיר** (3.4.17); ת"פ (רחובות) 60312-01-13 **מדינת ישראל נ' אברהים אבו סבית** (9.3.15); ת"פ (ת"א) 6303-08-14 **מדינת ישראל נ' אלתייתי** (13.4.16); ת"פ (ת"א) 51984-09-14 **מדינת ישראל נ' מוהנאד חרובי** (3.3.16); ת"פ (ת"א) 36789-11-15 **מדינת ישראל נ' אבו עאייש** (13.3.18); רע"פ 2572/16 **חננאל סויסה נ' מדינת ישראל** (6.4.16); ת"פ (ק"ג) 58422-05-15 **מדינת ישראל נ' יסאם נסאסרה** (25.6.17).

באשר לתיק הצירוף מצאתי לקבוע מתחם **עונשי הולם שנע בין 6-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, לצד ענישה נלווית ובעיקר רכיבים כספיים ופסילת רישיון נהיגה.

בית המשפט העליון עמד על החומרה שבעבירה של נהיגה בזמן פסילה, וציין כי: **"בבית המשפט השלום לתעבורה נקבע מתחם ענישה בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשים. למעלה מן הצורך, ועל פני הדברים נראה כי מדובר במתחם הולם"** - רע"פ 8013/13 אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל (18.12.13).

מיקומו של הנאשם בתוך המתחם

13. הנאשם בן 32, נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים, מתגורר עם משפחתו ביישוב חורה.

הודה בפתח משפטו, ניקה שולחן וצירף תיק נוסף, חסך בזמן שיפוטי, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה. מאז קרות האירוע, מושא תיק הצירוף, עברו חלפו כ- 3 שנים ולא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים.

14. לתיק הוגש תסקיר מאת שירות המבחן, אשר סוקר את נסיבותיו של הנאשם. הנאשם בן 32 אב לשלושה ילדים, עובד בחברת איטום וכנהג הסעות של עובדים בהרכבת דודי שמש.

שירות המבחן סוקר את עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם.

הנאשם נטל אחריות על ביצוען של העבירות המיוחסות לו.

שיתף כי הסיע שב"חים למטרות רווח. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו ונוטה לייחס את מעשיו לגורמים חיצוניים, כמו גם מחזיק בעמדות מקלות בתחום התעבורה.

שירות המבחן מתרשם כי הנאשם אינו פנוי בעת הזו לבחינה עצמית ולהתערבות טיפולית ועל כן אין המלצה שיקומית בעניינו. שירות המבחן סבור כי לאור העובדה שהליכים פליליים קודמים לא היוו גורם מרתיע עבור הנאשם, יש להשית עליו ענישה מוחשית אשר תבהיר לו את חומרת מעשיו ותהווה גורם מרתיע בעבורו.

15. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. לחובתו עבר פלילי (ת/1) המורכב מ- 3 הרשעות קודמות בעבירות של נסיון

לחבלה במזיד ברכב, הסעת שב"ח (4 עבירות בעברו) נהיגה בזמן פסילה (2 עבירות בעברו), נהיגה פוחזת של רכב.

ריצה 5, 6 חודשי מאסר בעברו בדרך של עבודות שירות ו- 6 חודשי מאסר בפועל בהרשעתו האחרונה משנת 2014.

לנאשם עבר תעבורתי (ת/2) המורכב מ- 16 הרשעות קודמות, מברירות משפט, ללא תאונות דרכים בעברו. הרשעותיו האחרונות מהשנים 2017-2018 כוללות עבירות של נהיגה בזמן פסילה (פעמיים).

לחובת הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה בן 4 חודשים מתיק בית המשפט השלום בבאר שבע (ת"פ 42283-01-12) מיום 9.3.14 (ת/3).

לחובת הנאשם פסילה מותנית בת הפעלת בת חודשיים (2) מתיק בית המשפט לתעבורה בבאר שבע (ת 3863-02-14), מיום 28.3.16 (ת/4).

16. לנאשם מיוחסות עבירות חמורות. חרף עברו הפלילי והתעבורתי הרלוונטי, שב הנאשם ונהג ברכב, תוך סיכון הציבור והסיע שוהים בלתי חוקיים שלא כדין.

באוגוסט 2016 הסיע שב"ח אחד, כשרישיון הנהיגה שלו פקע וללא ביטוח וכעבור חצי שנה בלבד, בפברואר 2017, הגדיל לעשות, עת נהג בזמן פסילה, תוך סיכון משתמשי הדרך והציבור, תוך זלזול בהחלטות שיפוטיות ובתוך כך הסיע 4 שוהים בלתי חוקיים, ללא היתר כדין **תמורת בצע כסף**.

ער אני לנסיבותיו האישיות של הנאשם, חלוף הזמן, העדר פתיחת תיקים חדשים, החסכון בזמן, עם זאת הנאשם הוא "כשור מועד", שב ופגע שוב ושוב בבטחונו של הציבור והסיע תושבי האזור ללא היתר, תוך סיכון משתמשי הדרך.

ער אני לתקופה בה שהה הנאשם במעצר ממש, ולאחריה במעצר באיזוק ובתנאים מגבילים, ושקללתי הדברים בין יתר שיקולי לעונש, כנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

מצאתי להטיל על הנאשם עונש אחד וכולל אשר לשני האירועים כאמור, בהתחשב בכלל הטעמים שמניתי ובתוך כך נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

ברי הדבר כי בגזירת עונש כולל יש כדי להקל עם הנאשם, ראו בין היתר **עפ"ג (מחוזי תל אביב) 60559-07-14 טל חביף נ' פמת"א (15.12.14)**, אולם הטלת עונש מאסר אינה חישוב אריתמטי ואין בית המשפט יכול לשקלל במכפלות את הענישה בגין כל אירוע ואירוע ויש ליתן את הדעת אשר לחפיפה או הצטברות כזו או אחרת של העונשים.

בהתחשב בנסיבות שציינתי, מצאתי להטיל על הנאשם עונש כולל, ולא להורות על גזירת ענישה פרטנית לכל אירוע.

מצאתי למקם את הנאשם אשר למתחם הענישה המרכזי, מושא תיק הצירוף במרכז המתחם, תוך שהתחשבתי בימי המעצר, התקופה בה שהה הנאשם בתנאים של איזוק אלקטרוני ובתנאים מגבילים.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, מיום 12.2.17 ועד ליום 17.5.17 (כאמור התחשבתי בקביעת העונש גם בתקופה בה שהה הנאשם באיזוק אלקטרוני ובתנאים מגבילים).
2. אני מפעיל את המאסר המותנה מושא תיק בית משפט השלום בבאר שבע (ת"פ 42283-01-12) מיום 9.3.14 (ת/3), בן 4 חודשים, חציו במצטבר וחציו בחופף למאסר אותו הטלתי לעיל, כך שחודשיים ירוצו במצטבר וחודשיים חופף.

למען הסר ספק הנאשם ירצה 12 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת התנאי) בניכוי ימי מעצרו כמפורט לעיל.

3. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שלא יעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל, נהיגה ללא רישיון (בלתי מורשה) או נהיגה בזמן פסילה.
4. קנס בסך של 4000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 1.3.20.
5. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים מהיום, במצטבר לכל פסילה אותה מרצה הנאשם. הנאשם יפקיד רישיונו או חלף רישיון (תצהיר) במזכירות בית המשפט השלום בבאר שבע, עד ליום 2.2.20.
6. אני מפעיל את הפסילה המותנית בת הפעלת בת חודשיים (2) מתיק בית המשפט לתעבורה בבאר שבע (ת 14-02-3863), מיום 28.3.16 (ת/4), בחופף לפסילה שהטלתי לעיל.
7. אני מחלט את הכספים שהופקדו ע"י הנאשם לצורך שחרור רכבו מסוג סקודה בבית המשפט השלום ברמלה, סכום בסך של 4000 ₪ לטובת אוצר המדינה. המדובר ברכב שבאמצעותו בוצעו העבירות מושא התיק המוביל ותיק הצירוף. התביעה תגיש לתיק את ההחלטה הרלוונטית.

צו כללי למוצגים - ככל שישנם מוצגים בתיק זה יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימים פיקדונות בתיק זה או בתיקים קשורים - מ"י/מ"ת - הקנס יקוזז מההפקדה, בהסכמת ההגנה באולם, וככל שתיוותר יתרה תושב לב"כ הנאשם בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבימ"ר ניצן, זאת ביום 15.3.20 עד השעה 10:00, כשהוא מצויד בתעודת זהות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר כולל אפשרות למיון מוקדם, מול ענף אבחון ומיון בשב"ס

בטלפון: 08-9787377.

הערבויות הקיימות ימשיכו לעמוד בתוקפן להבטחת התייצבותו של הנאשם למאסר.

אני מוציא בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשם, אשר יבוטל ע"י המזכירות עם קבלת אישור משב"ס כי הנאשם התייצב למאסרו.

ככל שלנאשם יש דרכון - יפקידו במזכירות בית המשפט בתוך 24 שעות מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולשב"ס.

ניתן היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, במעמד הצדדים.

חתימה